

Sygn. akt V KB 5/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z wniosku obrońcy skazanego **M. W.**
o zbadanie spełnienia przez SSN Adama Rocha wymogów niezawisłości i
bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu oraz
postępowaniu po powołaniu w sprawie o sygn. akt V KK 360/21,
po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2023 r.
na posiedzeniu w Izbie Karnej
na podstawie art. 430 w zw. z art. 432 *in principio* k.p.k. w zw. z art. 29 § 24 ustawy
z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz.
1904 ze zm.)

p o s t a n o w i ł:

**wniosek obrońcy skazanego M. W. o zbadanie spełnienia przez
SSN Adama Rocha wymogów niezawisłości i bezstronności,
złożony w sprawie o sygn. akt V KK 360/21, pozostawić bez
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sędzia SN Adam Roch został wyznaczony do rozpoznania kasacji w sprawie o sygn. akt V KK 360/21. Dnia 16 sierpnia 2022 r. obrońca skazanego M. W. złożył na podstawie art. 29 § 5 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym wniosek o zbadanie wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Adama Rocha.

W pismach z 16 i 19 grudnia 2022 r. obrońcy skazanego M. W. cofnęli wniosek. Do pisma z 16 grudnia 2022 r. dołączono również oświadczenie skazanego M.W. zobowiązujące jego obrońcę do cofnięcia wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 § 15 ustawy o Sądzie Najwyższym, rozpoznanie wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu oraz postępowania po powołaniu następuje w składzie pięciu sędziów Sądu Najwyższego. Przepis ten określa skład sądu w sytuacji podjęcia czynności rozpoznawczych, mających z założenia doprowadzić do rozstrzygnięcia merytorycznego, w ramach którego możliwe jest wydanie tylko dwóch rodzajów orzeczeń, tj. oddalenia wniosku (art. 29 § 17 ustawy o Sądzie Najwyższym) lub wyłączenia sędziego (art. 29 § 18 ustawy o Sądzie Najwyższym). *A contrario*, w składzie przewidzianym w art. 29 § 15 ustawy o Sądzie Najwyższym, nie jest wymagane wydawanie orzeczeń o charakterze formalnym, jak np. odrzucenia wniosku lub pozostawienia go bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 29 § 24 ustawy o Sądzie Najwyższym, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności (...) stosuje się odpowiednio przepisy o zażaleniu obowiązujące w postępowaniu, którego wniosek dotyczy. W związku z cofnięciem przez obrońców skazanego wniosku, zastosowanie ma art. 431 § 1 k.p.k., który uprawnia podmiot, który złożył środek odwoławczy, do jego cofnięcia. W przypadku cofnięcia środka odwoławczego wniesionego na korzyść oskarżonego przez jego obrońcę, wymagana jest dodatkowo zgoda oskarżonego (art. 431 § 3 k.p.k.).

Zgodnie z art. 432 *in principio* k.p.k. sąd, który ma rozpoznać środek odwoławczy, pozostawia cofnięty środek odwoławczy bez rozpoznania. Uwzględniając treść art. 29 § 24 ustawy o Sądzie Najwyższym, cofnięcie wniosku o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności (...), cofnięty wniosek należało pozostawić bez rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia.

